

لیک با حسین دکتر صمداف، رئیس حزب اسلامی جمهوری آذربایجان در مقابل یزیدیان زمان

او و دوستانش به فریاد « هل من ناصر ینصرنی حسین (ع) » لیبیک گفته اند و یقین دارند « کل یوم عاشورا و کل ارض کربلا »

g/سرویس جمهوری آذربایجان

«داستان منطقه آران یا همان جمهوری آذربایجان و بزرگان علمی و معنوی آن قصه ای پرغصه است که باز گویی آن مجالی وسیع می طلبد. قصه ای خونین که دلها را اندوهگین و ارواح را آزرده و سینه را مالامال درد و غمگین می سازد علماء و روحانیان و طالبان علوم و معارف اسلامی پس از جدائی قفقاز از ایران، زجرها کشیدند و شکنجه ها دیدند و قتل و تبعید و اسارت را بجان خریدند صدها و بلکه هزاران تن در طول دو بیست سال علی الخصوص پس از حاکمیت کمونیستها در سال 1918 به بعد سر نوشتشان با مظلومیت و درد و رنج هم آغوش شد و چه صعوبتها و مشقت ها و تهمت ها در راه خدا متحمل شدند.

باکو و قصبات و روستاهای متدین اطراف آن، لنکران و شهرها و روستاهای آن گنجه و دربندو داغستان شامخی و شکی و شوشی و برده و قره باغ و نخجوان و اردوباد و دیگر نقاط و شهرهای آن خواستگاه عالمان بزرگ و روحانیان برجسته که با نبوغ و استعداد و همت والای خود در میان خفقان تزاری و استبداد بلشویکی به تحصیل علوم و معارف اسلامی همت گماردند و در این راه از بذل جان و مال و همه هستی خود دریغ نورزیدند»

مردم قفقاز جنوبی و در راس آنها جمهوری آذربایجان خود را تکه ای جدا شده از سرزمین بزرگ ایران می دانند و سرگذشت پرفراز و نشیب آنها و سابقه دینی و اسلامی آنها بر هیچ اندیشمندی پوشیده نیست . قفقاز و آذربایجان مهد بزرگانی چون بادکوبه ای ها ، ایروانیها ، لنکرانیها و نخجوانیها و قره باغیها بوده است . ملت قفقاز نقش تاثیر گذاری در تمدن ایران و اسلام داشته اند . هنوز کتابهای علمای آذربایجان در کتابخانه های سراسر عالم اسلام به چشم می خورد و اندیشمندان بسیاری با مطالعه آنها زوایایی ناگفته از علوم دینی را فرا می گیرند. ملت آذربایجان در طی قرنهای مختلف رنج و زجر فراوانی برای حفظ فرهنگ و تاریخ ایرانی اسلامی خود کشیدند اما سرانجام با بی عرضگی و بی لیاقتی حاکمان گذشته و با لشگر کشی حکومت روسیه در طی چندین جنگ کم کم سرزمینشان به دولت متجاوز روسیه واگذار شد تا طی نزدیک به صد سال در زیر یوغ حکومتهای کمونیست و لائیک قرار گیرند و عالمان و متدینین آن به قتل رسیده و یا زندانی شوند! طی دهه های گذشته هر گاه مردم آذربایجان بپا خواسته اند و به دنبال احقاق حق خود بوده اند با سرکوب دولتها و حاکمان زمان مواجه شده و به خاک و خون کشیده شده اند مرحوم حاج علی اکرام که یکی از رهبران اسلام خواهان در کشور آذربایجان بود سالهای متمادی را در زندانهای این کشور گذرانده و شکنجه های فراوانی دیده بود و سرانجام آثارهمین شکنجه ها باعث شد تا رخت از این دنیا برکنده و آرزوی سرزمین آزاد و اسلامی آذربایجان را با خود ببرد. از دیدگاه دولت باکو حاج اکرام آخرین مبارز نستوهی بود که بعد از مرگش می توانست نفس راحتی بکشد. اما قضیه ممنوعیت حجاب و مقاومت دلیرانه دکتر صمداف در مقابل آن نفشه های آنان را نقش بر آب کرد. دکتر صمداف سیاستهای دولت باکو را به سیاستهای بنی امیه تشبیه نمود و اکنون حدود ده ماه است که زیر شکنجه های جسمی و روحی نیروهای امینتی باکو همچنان فریاد یا حسین سر می دهد چرا که او و دوستانش به فریاد « هل من ناصر ینصرنی حسین (ع) » لیبیک گفته اند و یقین دارند « کل یوم عاشورا و کل ارض کربلا » و دولت باکو با نهایت عجز برای محروم کردن دینداران آذری از وجود دکتر صمداف ، وی را به 12 سال حبس محکوم می کند. حبسی طولانی که یقین داریم عمر سیاسی دولت باکو کفاف اتمام آن را نخواهد داد و دکتر صمداف در نهایت عزت به آغوش مردمش بازخواهد گشت. ان شاءالله